

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIOR

ABONAMENTUL

{ pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. În apărarea Bisericii Ortodoxe Române. I. P. S. Patriarh	5. Mișcarea misionară	***
2. Religie și Știință (trad.) . . . Pr. Paraschiv Angelescu	6. Cronica internă	***
3. Sărbătoarea Sf. Marii Negoiaș	7. Parohii vacante; Daruri	***
4. Sărbătoarea Sfintei Cruci "	8. Cărți noi	***

În apărarea Bisericii Ortodoxe Române

ADRESA SFANTULUI SINOD către MINISTERUL INSTRUȚIUNII ȘI CULTELOR

Citesc în ziare, că în luna aceasta își va începe activitatea o nouă episcopie gr-catolică în Ardeal, la Baia Mare.

De sigur, că biserica ortodoxă n'are a se amesteca sub raport bisericesc în afacerile altor confesiuni și — dacă o confesiune își poate spori așezămintele — e spre lauda ei.

Dar, întru cât o asemenea instituție va reclama a fi susținută din banii statului, avem nu numai dreptul, ci și datoria cetățenească a cere și insista, ca onor. guvern să păstreze cuvenita proporție legală și echitate între biserici.

Art. 31 din Legea cultelor spune expres: „Ajutoarele pe care Statul le va acorda diferitelor culte, vor fi în raport cu numărul credincioșilor, ce, tățeni români, față de populația totală a țării, cu situația materială a cultelor respective și cu nevoile lor reale“.

Este acum știut și constatat, că biserica gr-catolică română din Ardeal are mij-

loace materiale mult mai mari, decât biserica ortodoxă. Acea biserică este pe de altă parte încadrată în organismul bisericii apusene, care dispune de atâta avere, încât — procedând cu dreptate — n'ar a vea lipsă de nici un ajutor dela stat. Totuși enormele ei averi — date tot de stat — i s'au lăsat libere; și susținerea ei integrală s'a luat în bugetul statului. O mai mare nedreptate se mai poate face de statul român? Statul ungar, care era pronunțat catolic, nu da bisericii catolice pentru trebuințele pur bisericesti nici un ajutor mai însemnat decât o foarte neînsemnată între-gire la salariul unor preoți, unde acea parohie nu putea da minimul legal.

Alăturerez 2 file cu un studiu asupra bugetului țării, din datele căruia reese revolta-tăoarea disproporție cu care statul ajută biserica catolică unită, față de cea ortodoxă. A nu îndrepta răul evident, ba a mai continua și pe viitor cu această nedreptate, înseamnă a produce cea mai legitimă nemulțumire a majorității cetățeni-lor țării, cari sunt ortodocși.

Necesitatea înființării unei noi episcopii gr.-catolice nu suntem noi competenți a o constata. Aceasta e o afacere internă a respectivei biserici. Dar sunt dator a constata, că subsemnatul patriarh, ca Arhiepiscop al eparhiei Bucureștilor, am un număr de credincioși aproape de trei ori mai mare decât toate episcopiile gr.-catolice din Ardeal, laolaltă luate. Pe când eu susțin cu ajutorul statului un organism central eparhial, greco-catolicii susțin patru organisme cu ajutor de stat în proporție mai mare decât cel ortodox. Și acum mai nou se adaogă și o a 5-a organizare de episcopie. Dacă nu cer bani dela stat, s'o facă. Dar statul nu ar putea justifica cu nimic a lua în buget cheltuelile ei; și încă fără lege specială.

La noi și o parohie, care reflectează a a fi luată în bugetul țării, se declară prin lege; iar la alte confesiuni să se admită chiar eparhii noi, fără a se pronunța parlamentul — asta e o procedură de privilegii, ce azi nu se mai poate admite. De aceea subsemnatul — ca regent — n'am putut iscăli concordatul, căci simțul meu de echitate și dreptate mă îndemna să îndrumez pe toți — nu numai pe unii — la lege. Nici un guvern nu va fi în stare să justifice asemenea privilegii. Pe calea asta mergem la anarhie, căci s'au și făcut, creat, eparhii noi, reformate, fără știrea factorilor legali, fără parlament,

fără lege, la: Oradea și la Arad. Așa, unde mergem?

Eu rog onor. guvern, și în deosebi pe d. ministru de instrucție și culte să prezinte acest memoriu onor. consiliu de miniștri și să-l convingă de gravitatea situației, ce se creiază prin asemenea privilegii.

Congresul național bisericesc din toamna trecută a arătat și reprodus strigătele de durere și de extremă primejdie, în care se aflau cei 150 de mii de români ortodocși din America de Nord și Canada, fără de nici un centru și îndrumător sufletesc; și a cerut cu toată stăruința luarea în buget a unui ajutor destul de modest pentru salvarea națională a acelor români, expuși a se îneca în marea străinismului puternic.

Rog a se căuta cererea Sf. Sinod și a congresului privitoare la o episcopie în America și a-i da curs, fiind o necesitate bisericească și națională de prima urgență. Eu cred, că tocmai onor. guvern trebuie să fixeze mai mult decât oricine ierarhia necesităților și urgențelor; și — făcând aceasta — va preferi a ajutama mai întâi ceea ce e neamânare, căci pentru celelalte mai rămâne timp.

Primiți, vă rugăm, domnule ministru, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni și arhierești binecuvântări.

Președinte,

Patriarh MIRON

Director,

TIT S. TÂRGOVIȘTEANU

RELIGIE ȘI ȘTIINȚA*)

Chestiunea privitoare la raportul dintre religie și știință, de care omenirea a fost vlu preocupată 'ntotdeauna și continuă a fi, e una din cele mai mari probleme. Viul interes arătat mereu acestei chestiuni, se explică prin aceea, că atât religia cât și știința, sunt două domenii cu însemnătate capitală în viața spirituală și socială a omului. El, omul, nu poate trăi fără religie fiindcă în ea își află el răspunsuri la cele mai de seamă frământări ale spiritului său; fiindcă ea îi dă adevăratele satisfacții la cele mai înalte aspirații ale minții, ale voinții și ale inimii

lui, și fiindcă numai religia îi poate pune temelia sănătoasă și sigură a vieții sale. Multiseculara istorie a Creștinismului îi dovedește, cu claritate desăvârșită, însemnătatea de care s'a bucurat religia în desvoltarea culturală a omenirii. Orice câteori se examinează cu atenție cele mai adânci temelii ale acestei desvoltări culturale, e cu neputință să nu se găsească la baza ei religia, adevărurile binefăcătoare și principiile morale ale acelei sublime învățături dată de Iisus Hristos. Mulți nu văd aceasta; mulți alții nu vor s'o recunoască, fiindcă nu vor să se adân-

*) Din „*Fărcoven Vestnic*“ — Sofia, și după comunicarea făcută în congresul savanților ruși, de profesorul N. O. Loschi).

cească puțin în cunoașterea dezvoltării culturale a omenirii.

Dar așa cum omul nu poate viețui fără religie, tot așa el nu poate viețui, și nici nu se poate dezvolta culturalicește, fără știință. Știința nu numai că-i satisface multe din nevoile spiritului său, în deosebi pe acelea care-și au sorgintea'n rațiune, ci ea și ajută mult la organizarea existenței materiale a omului. Multele și marile înlesniri de astăzi ale vieții sale materiale ca: electricitatea, căile ferate, vapoarele, telegrafia fără fir și altele încă, le datorește omul descoperirilor științei.

În istoria popoarelor creștine, punctele de vedere asupra raportului dintre știință și religie au fost deosebite. Odinioară, în primele veacuri ale Creștinismului, de pildă, armonia dintre religie și știință se împletea întreolaltă și era recunoscută față. Renumiții scriitori bisericești din vechime: Sfântul Justin Martirul, Clement Alexandrinul, Origen și mulți alții, dovedesc prin operele lor ajunse pân' la noi, armonia deplină dintre adevărurile creștine și adevărurile științei pozitive păgâne, în deosebi cele ale filosofiei.

În veacurile de mijloc, religia fu situată pe primul plan. Științei i se hărăzise planul al doilea. Chiar filosofia era socotită pe atunci ca o deserventă a teologiei (*ancilla theologiae*).

În timpurile mai noi însă, mulți privesc la religie ca la ceva inutil, ca la ceva care și-a trăit vremea înrăuririi spiritului omenesc, găsind astfel că știința neagă cu desăvârșire orice religie. Asemenea concepții privitoare la religie, au susținut cu tărie, în sistemele lor filosofice, pozitivistul Auguste Comte, panteistul Hegel și alții.

Dar în vremile din urmă a început, printre filosofi mai distinși, să-și taie din ce în ce mai puternic drum nou, o atitudine binevoitoare religiei, afirmându-se că ea, religia, e o manifestare de căpetenie a spiritului nostru, și că se află în deplină armonie cu știința. Un asemenea punct de vedere se afirmă, de exemplu, într'unul din cele mai noi curente filosofice, cunoscut sub numele de **pragmatism**. S'a trezit astfel un tot mai viu interes pentru filosofia Evului-Mediu când, repet, religia își avea locul de frunte în viața spirituală a omului. Chiar și în materialista Americă, au luat naștere preocupări îmbucurătoare față de acest cu-

rent, și filosofic și social. În universitățile ei sunt chemați mereu profesori renumiți din Europa, cari să expună clar, documentat și oarecum hotărâtor, concepțiunile de viață ale veacurilor de mijloc.

În societatea noastră, în cercurile intelectuale și inteligente, a prins rădăcini adânci, din nefericire, tocmai punctul de vedere negativ al religiei. Se privește la ea ca la o protivnică înverșunată a științei. Chiar și atunci când înrăurește numai în bine viața omenească. Atitudinea aceasta ostilă, va să fie păgubitoare, firește, dezvoltării oricărui popor, fiindcă se nimicește astfel una din cele mai de seamă pârgii ale vieții spirituale și publice a omului, *religia*.

Dezastrul pe care-l atrage după sine această atitudine, se face zi de zi tot mai simțit. Rezultatele ei sunt numeroasele sinucideri, crimele îngrozitoare și dese, nemulțumirea de viață și lipsa totală a unor aspirațiuni mai înalte. Nimicirea religiei, nimicirea Bisericii noastre creștină-ortodoxă — încoronarea adevăratei vieți religioase, — înseamnă nimicirea întregii noastre vieți: și socială și spirituală și culturală.

Un duh proaspăt și binefăcător a adus în rândurile cărturarilor noștri *distinsul profesor rus N. O. Loscki*, care, la 21 Sept. a. c., în sala cea mare a Academiei de științe (*din Sofia*, nota trad.) a dat citire, în fața unui public numeros și ales, unei foarte instructive și cuprinzătoare comunicări, având ca temă *Religia, Filosofia și Știința*. Cercurile noastre intelectuale, au putut să vadă *cum așează religia ca temelie a vieții*, un renumit savant rus, vestit de mult în Apus, unde muncește acum, și ale cărui lucrări valoroase au fost repede traduse în câteva limbi occidentale. Profesorul *N. O. Loscki* a arătat precis că între religie și știință nu există nici o contradicție, nici o împotrivire, și că religia trebuie să fie rânduită mai sus decât știința.

Religia atinge unele din cele mai vii probleme ale spiritului omenesc, probleme care își cer cu necesitate rezolvirea. Când omul se lasă indiferent față de ele, sau când le înlătură definitiv din preocupările lui, atunci se ivește în viața lui un gol înfiorător, gol care nu va putea fi înlocuit cu nimic altceva. Căci omul nu poate trăi fără *ideia de Dumnezeu*, fără o tindere neîncetată în spre Împărăția lui Dumnezeu. Fiindcă numai în această Împărăție își află el adevărata-i odihnă.

și fericire. *Însăși știința conduce, în cele din urmă, la adevărurile religiei.*

Când această știință lucrează în domenii separate din natură și din istoria omenirii, atunci ea pare să nu țină nici o seamă de adevărurile religiei. Dar când își aruncă privirile peste întreaga natură, cercetând astfel cauzele și natura efectelor ei, sau când se cufundă în adâncurile sufletului omenesc, atunci ea dă numai de cât de adevărurile religiunii. Fiindcă adevărurile acestea nu pot fi tăgăduite de știință, ci dimpotrivă, întărite.

Ca să ne formăm o dreaptă înțelegere asupra adevăratului raport dintre religie și știință, să cercetăm mai de aproape, și aparte, obiectele și metodele lor.

Există două lumi: lumea spirituală, — nevăzută și lumea naturală, — văzută. Despre existența acestor două lumi, învață cum nu se poate mai limpede Revelația Dumnezească: — *Biblia*.

„*La început Dumnezeu a făcut cerul și pământul*”, — se spune în cel dintâiu verset al primului capitol din cartea Facerii. Cu aceste cuvinte începe, firește, și expunerea întregii descoperiri dumnezeiești cuprinsă în *Biblie*. Prin „cer” se înțelege aci *nevăzutul*, *lumea spirituală*; prin „pământ”, *văzutul*, *lumea materială*.

Această doctrină a fost exprimată cu toată claritatea în articolul întâi al *Simbolului* nostru de credință Niceo-Constantinopolitan: „Cred într'unul Dumnezeu - Tatăl atotțiitorul, făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute”...

Dovezi privitoare la existența acestor două lumi, pot fi aduse, atât din istoria culturală a umanității, cât și din experiență. Dacă aruncăm o privire generală asupra tuturor religiilor, vom observa ușor că în oricare dintre ele unul din adevărurile lor fundamentale a fost și va fi Credința nestrămutată în ființarea acestor două lumi, una spirituală sau nevăzută, cealaltă corporală sau văzută. Universalitatea credinței în acest adevăr nu poate fi atribuită nimănui altcuiva decât faptului că realitatea consistă din două astfel de lumi. Cei mai de seamă filosofi, atât din antichitate cât și din timpurile noi, au susținut existența acestor două lumi. Așa a susținut, de pildă, renumitul filosof păgân *Platon* și tot așa a susținut și fondatorul celei mai mari filosofii — *Em. Kant*.

Dar și experiențe de toate zilele ne convinge de existența lumii spirituale și a celei

materiale. Existența lumii corporale implică, cu necesitate logică, existența lumii spirituale drept cauză a ei. Lumea materială nu-și poate avea cauza existenței ei în sine însăși. Isvorul ființării ei trebuie căutat în afară de ea, în lumea spirituală deci, sau — mai precis arătat — în ființa Supremă a acestei lumi, — *Dumnezeu*, Creatorul amândoror lumilor acestora. Dumnezeu e cauza tuturor și a Lui *Însuși* ca Ființă personală, desăvârșită, atotputernică și autonomă. Multe fenomene din lumea văzută, care-și datorează cauzele lor lumii spirituale, așijderea ne conving de existența acestei lumi. În primul loc poate fi situat sufletul omului sau, mai bine zis, **conștiința lui**. Această conștiință e un fapt atât de incontestabil, încât nimeni nu se poate îndoi de el. De toate celelalte s'a îndoit renumitul filosof, *Descartes*, numai de propria-i Conștiință nu s'a putut îndoi nicidecum. „*Cogito, ergo sum*”, — cuget, prin urmare exist, — spune el. Faptul acesta, al cunoștinței de sine, a fost situat de el ca fundament neclintit al întregului său sistem filosofic. Și **conștiința omului** nu poate fi socotită niciodată ca un fenomen material. Ea e un fenomen absolut spiritual, — nepărtinitor și nemărginit. În el se manifestă individualitatea și libertatea noastră, fenomen pe care nu-l putem afla nicăieri în lumea materială.

Știința are ca obiect lumea văzută sau materială.

Metoda generală prin care ea cercetează această lume o alcătuiesc *experiențele și observațiile*.

Religia are ca obiect lumea spirituală sau nevăzută.

Metoda generală prin care și ea își urmărește obiectul și i-a cunoștință de el, este *intuiția interioară (contemplația)*, exprimată prin *actele de credință*. Experiențele și observațiile ei, duse până în amănuntele fondului, sunt tot intuiția și contemplarea sufletului omenesc. Într'un singur adevăr, *toate cunoștințele omului sunt intuiții ale sufletului său*. Dacă e așa, și altfel nu poate fi, atunci e cu neputință să existe împotriviri, contradicții, între religie și știință. Deosebirea dintre ele consistă numai în obiectele cercetărilor lor. Religia, după cum am spus, are ca obiect lumea spirituală și fenomenele ei. Ea are uneori atingeri și cu lumea materială, mai ales atunci când această lume stă în legătură cu cea spirituală, după cum și știința are atingeri cu lumea Spirituală

atâta vreme cât aceasta se află în legătură cu cea corporală. Cineva ar putea obiecta că în religie nu pot să existe cunoștințe sigure, întrucât lumea spirituală nu-i accesibilă omului. Dar, dacă lumea corporală e accesibilă omului, atunci îi e accesibilă și cea spirituală, întrucât omul nu-i numai ființă corporală, ci și spirituală. Prin spiritul său el aparține lumii spirituale. *Realitatea*, în multe din religiunile străvechi, are felurite greșeli de seamă și răătăciră. Dar și în istoria științei, greșelile și

rătăcirile pot fi numărate cu miile. Cea mai desăvârșită este însă *religiunea creștină* fiindcă adevărurile ei sunt date chiar de Dumnezeu *prin Revelație*. Infaibilitatea acestor adevăruri, se confirmă de istoria multiseclară a Creștinismului, și de experiențele lăuntrice ale omului. Intre religia creștină și știința pozitivă, nu există contradicții, ci armonie.

Trad. Pr. PARASCHIV ANGELESCU
Superiorul bis. rom. din Sofia

SARBATOAREA ADORMIRII MAICII DOMNULUI

LA SFÂNTUL SĂU MORMÂNT DIN IERUSALIM

Dumnezeu m'a învrednicit ca la 1 August să fiu în Ierusalim. În această zi începe postul Sf. Fecioare. Poporul Ierusalimului, dealtfel ca toți creștinii, venerază numele St. Fecioare și sărbătorile ei cu mai multă observare, decât toate celelalte. E maica Stăpânului. Către ea îndrăznim mai mult. Doar a fost maică... Așa e concepția noastră.

Începând deci din această zi, poporul ese din Ierusalim și trăește tot postul acesta, în corturi, alături de grădina Ghetsimani și biserica Sf. Fecioare.

E și atmosfera mai plăcută, iar ei mai aproape de Sfânta, la mormântul căreia merg zilnic de 2—3 ori. Cei ce din pricina trebuirilor nu pot eși cu corturi, vin în fiecare dimineață și se închină, căci Getsimani, e ca la o jumătate de kilometru departe de oraș.

Călugării dela sfântul mormânt, termină Sf. liturghie la 2¹/₂ noaptea și pleacă imediat la Ghetsimani de se închină la mormântul Maicii Domnului, iar de aci sue sus pe muntele Maslinilor, de se închină divinului Mântuitor, pe locul de unde el s'a înălțat la cer.

Lucrul acesta se repetă timp de 14 zile cât ține postul Adormirii Maicii Domnului. De sus de pe muntele Maslinilor prinzi cu privirea tot Ierusalimul biblic, iar noaptea te simți așa de transportat, pentru că în tăcerea adâncă a nopții nu ești tuburat de nimic. Străzile Ierusalimului vechi sunt scutite de circulația oricărui vehicul, din pricina strimtoarei și a treptelor din care sunt făcute.

Nu poți să n'ai cel puțin curiozitatea—dacă

nu te mână credința să mergi de câteva ori în aceste nopți sus pe muntele Eleonului.

Cobori de acolo în convoi, încă fiind întuneric, ca să mergi în cetate. Cum mergi în șir pe îngustele potecute, ai impresia că faci parte din mulțimea ce ducea pe Iisus spre judecata Anei și a Caiafei, în noaptea înfricoșată.

Suntem Luni 12 August la ora 3 noaptea. Mare sgomot și mulțime adunată în curtea sf. mormânt. Se va lua de aci, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului și se va duce la biserica sfântului său mormânt, dela Ghetsimani.

Pela ceasurile 3¹/₂ clerul ia pe mâini sfânta icoană și pornește în sunetele clopotelor și cântecele mulțimii, către biserica dela Ghetsimani. Tremură Ierusalimul de glasurile a mii de oameni, cari cântă din adâncul inimii lor: „*Intru naștere fecioria ai păzit, dar și după adormire lumea nu o ai părăsit. Născătoare de Dumnezeu, Te ai mutat la viață, Tu care ești maica vieții, ca prin rugăciunile Tale să se mântuească sufletele noastre*“. La luminile felinarelor și lumânărilor, noaptea te impresionează.

Mergem încet căci se face oprire cu ectenie la fiecare întretăiere de stradă. Iată că ajungem la Biserica cu mormântul Maicii Domnului. Clerul se oprește. Se face o rugăciune. Șapte diaconi cădesc împrejurul sfintei icoane, iar 12 arhimandriți pun icoana pe un cosciug și încep să coboare treptele marei biserici a Sf. Fecioare, cu 4 altare. Unul este așezat pe mormântul lui Ioachim și al Anei, părinții Maicii Domnului. Cum

scoborâm încet, clerul și poporul cu glas înălțător: „*Apostoli dela margini, adunați-vă aici în satul Ghetsimani și îngropați trupul meu, iar Tu, Fiule și Dumnezeu, primește Duhul meu*“.

O! în dimineața aceasta, cosciugul sfintei icoane purtat de cei 12 arhimandriți, cum, mai seamănă cu cei 12 apostoli, ce odinioară purtară pe brațe, cosciugul cu sfântul trup al Maicii Domnului și-l duseră de pe muntele Sionului, aici în locul unde ne aflăm noi azi, lângă grădina Ghetsimani!

O! tu lume, care te găsești acum pe acest loc sfânt, vezi tu cum plutește în aer ceata celor 12 apostoli, care se adunară de la marginile pământului în chip minunat? Vezi tu că de față stă Fecioara cea împodobită cu mărire dumnezească, pe care văzând-o Petru, a strigat cu lacrimi: „O! Fecioară, te văd întinsă pe pat, pe tine viața tuturor și cu spaimă mă minunez, căci întru tine s'a sălășluit cel neîncăput nicăerea. Căci în ce chip te-ai făcut hrănitore de prunc, tu care nu știi de bărbat, nu mă pricep și mă minunez“.

Mai înțelege tu, lume, că trebuie să te ferești ca de foc să nu ne asemănăm cu ceata cea hulitoare de Dumnezeu a zavistnicilor jidovi, care pentru îndrăzneala lor și-au agonisit moartea.

Înalță-ți mintea mai pre sus de trup și auzi glasurile îngerilor cari doxologesc, preamărind pe maica celui mai presus de fire.

Minunata icoană e apoi așezată lângă sfântul mormânt al sfintei Fecioare, iar poporul, în înghesuială, vine și trece pe sub cosciug, pentru a găsi ușurarea sufletului său.

Iată că am ajuns și la 14 August, în ajunul praznicului. Poate că mai mult decât totdeauna mulțimea credincioșilor se adună în biserică. Vor să asculte *Prohodul*, care se cântă, exact cum se cânta în sfânta și marea Vineri a patimilor, seara, cu sigura deosebire că imnele prea slăvesc pe Sfânta Fecioară.

Insuși Patriarhul slujește, înconjurat de Mitropoliții, Arhiepiscopii și tot clerul Ierusalimului, compus pe lângă Greci, de Ruși și de Arabi.

Se începe slujba, prin binecuvântarea Patriarhului, care ese apoi din altarul de pe mormântul sf. Fecioare, cântând: „In mormânt, viață ai fost pusă...“

Și când se cântă acest imn de atâtea voci,

te crezi în cer iar mulțimea ce cântă și se pare cetele sfinților îngeri, ce stau împrejurul tronului, trâmbițând cu buze curate, ziua mutării fecioarei și primirea ei întru cele înalte.

La a doua stare se cadește și stropește poporul cu aghiazmă, binemirositoare. După a treia stare se cântă binecuvântările Sf. Fecioare, după slujba orânduită pentru ea.

După puțină tăcere începe primul dascăl al bisericii celei mari să cânte cu voce înaltă Mulțimea tresaltă, la cuvintele:

„Veniți, adunarea iubitorilor de prăznuire, veniți să ne unim cu ceata apostolilor. Veniți să încununăm biserica cu cântări, veniți să lăudăm pe adormita, care fu locaș lui Dumnezeu.“

Astăzi cerul își desface sânul și primește pe cea ce a purtat în sânul său pe Cel neîncăput. Astăzi pământul se înalță până la cer și primește binecuvântare. Astăzi îngerii se unesc cu apostolii și privesc la cea mutată din viață cu frică. Astăzi maica se primește de Fiul. Astăzi cea mai înaltă decât cerurile și mai mărită decât Heruvimii, se mută la Fiul ei și Dumnezeuul nostru.

Veniți dar, marginile pământului, să ferici- cim cinstita mutare a Maicii lui Dumnezeu.

Să glăsuiască azi trâmbițele teologilor și limbile omenești, cele mai grăitoare, acum să laude“.

Cât de mărețe cuvinte! Cine v'a scris a simțit pe Dumnezeu și fericit va fi el în veci.

Se citește sf. evanghelie în trei limbi: elinește, arăbește și rusește, căci acestea sunt semiințele ce formează mulțimea închinătorilor Ierusalimului.

Se împart apoi flori, și fiecare pleacă întru ale sale.

Afară din biserică sub un pavilion, o muzică întonează niște marșuri arăbești, iar mulțimea răspândită pe sub pomii dimprejurul bisericii, mănâncă și vorbesc fiecare în limba lui. Clerul ia loc într'un pavilion anume făcut de unde binecuvintează poporul.

Sunetele muzicii și mulțimea credincioșilor și necredincioșilor, adunați aci, îți dă impresia unui iarmaroc.

Un lucru curios e că aproape toate femeile musulmanilor din Ierusalim și împrejurimi, vin și se închină la sfântul mormânt al Maicii Domnului, în ziua aceasta.

Dimineața următoare, 15 August, ziua

praznicului se prăznuește așa ca și la noi.

La 23 August, adică după sfârșitul praznicului pe la ceasurile 8 dimineața, iarăși acelaș convoi, aduc sfânta icoană făcătoare de minuni și o așează la locul ei, la bisericuța din fața mormântului Domnului nostru Iisus Christos.

Pentru că aducerea se face ziua, drumul pe unde parcurge cortegiul cu icoana, e acoperit cu ghirlande din ramuri verzi de finic. Cortegiul urcă pe „via dolorosa“, calea durerii, pe care fu silit s'o urce și Mântuitorul,

ducându-și crucea în sfânta și marea Vineri. La toate stațiunile unde se opri atunci „Cel condamnat la moarte“ se oprește acum și convoiul nostru, în sunetul clopotelor dela toate bisericile din Ierusalim, care se îmbină într'o așa de frumoasă armonie, că pot trezi la simțire înaltă și pe cele mai învățate inimi.

Lucruri sfinte, locuri sfinte, amintiri sfinte, dar noi tot păcătoși rămânem..

NEGOIȚĂ.

Sărbătoarea Sfintei Cruci (14 Septembrie) în Ierusalim

Înălțarea Sfintei Cruci se oficiază aproape cu aceeași pompă, cu care se săvârșește slujba sfintelor patimi. La vecernie tot personalul Patriarhiei, atât cel din Ierusalim cât și cel din afară, pornește în cortegiu către biserica cea mare a Sf. Mormânt. În frunte merg șapte diaconi, urmați de patruzeci și doi arhimandriți și în fine cei 7 Mitropoliți, aflători în Ierusalim. Azi Patriarhul e bolnav; în alți ani, lua parte și el. Convoiuil are în frunte 4 cavași (oameni ce înlesnesc ordinea), niște arabi spătoși și firoși. Vecernia e oficiată în sobor. Frumos impresionează, când es toți, la „lumină lină...“, în mijlocul bisericii și cântă în sobor, acest înălțător imn.

Acelaș cortegiu se coboară și dimineața la utrenie și liturghie, în sunetul marelor clopote ale bisericii Sf. Mormânt. La ȧșirea cu Sfintele Daruri, es din altar numai diaconii și arhimandriții, iar după ectenia primului Mitropolit, care primește Sf. Daruri din mâna diaconului și preotului, le dă fiecărui mitropolit, care le primește și pomeneste pe patriarhul Ierusalimului. Tot acum sunt pomeniți, în afară de Regele Angliei, Carol al României și Alexandru al Greciei.

Terminându-se Sf. Liturghie, se formează

un mare cortegiu. În frunte merg cu prapori și felinare aprinse, copii de școală, îmbrăcați în stihari; după ei cântăreții patriarhali, diaconii, arhimandriții, Mitropoliți și în fine, locțiitorul patriarhal, cu sfânta cruce, care are în ea lemn din însăși Sf. Cruce a Mântuitorului. Convoiuil se îndreaptă în această formație și urmat de mulțime mare, către peștera, unde Sf. Elena găsi odinioară crucea Domnului nostru Iisus Hristos. Ajunși jos în peșteră, citesc ca și la noi, slujba Sf. Cruci. Ȑs apoi și înconjoară de trei ori Sfântul Mormânt, urmați de o mulțime care abia se poate mișca. După această înconjurare și cântând toți: „Mântuește Doamne poporul Tău...“, convoiuil urcă sus la Golgota. Aci, în fața altarului pe care stă Mântuitorul răstignit, toți îngenuchează și se repetă din nou ectenia, la care Mitropolitul, ce ține Sf. Cruce, se pleacă, iar ceilalți cântă: Doamne miluește de câte 40 de ori. După aceasta se dă binecuvântarea și credincioșii se împraștie.

* * *

Înălțarea Sf. Cruci la Habeci. Biserica Sf. Mormânt este împărțită azi între Ortodocși, Papistași, Armeni și Copti (Ȑgipteni). Alături de biserica cea Mare a Sf. Mormânt,

stăpânesc o însemnată porțiune de teren, Habecii sau Abisinienii. Aceștia păstrează și azi din vechile și păgâneștile lor forme de cult.

După ce au făcut la ora 4 p. m. vecernia, ca toate celelalte confesiuni, fac un fel de litanie, pe la orele 8 seara. Încă de pe la începutul serii începe să se strângă în curtea mănăstirii lor, mulțimea curioșilor.

În curte, pe un mic patrat așternut cu covoare, așează Sf. Cruce pe un tetrapod înalt ca la doi metri.

Pe la 8 jum. se formează un mic cortegi, compus din călugării purtători de rasă, care se așează împrejurul crucii și cântă diferite imne, ajutați de niște tobe în formă de butoaie și de niște obiecte de oțel sunător, pe care lovesc în tact, aplecându-se și făcând diferite mișcări.

După ce au cântat destul, se retrag în biserică. Paracliserii aprind în niște cutii un fel de torțe cu care luminează toată curtea. Cei din biserică se îmbracă, fiecare după treapta ce ocupă în ierarhie. Când totul e gata se formează un nou convoi. În frunte merg 2 cavași, apoi diaconii, preoții și în fine egumenul mănăstirii ca cel mai mare. Acest convoi e foarte ciudat. Diaconii au pe cap niște mitre, care seamănă mai de grabă cu niște abajure, cari le acopere și ochii și nasul.

În fruntea convoiului, un diacon duce o umbrelă mare, cam ca cele pe care le vedem la câte un lustragiu sau la cei ce vând limonadă pe stradă, apoi tot restul convoiului duce în mână câte o umbrelă lucrată din stofă scumpă și bine împodobită. În această formație ocolesc de 3 ori curtea mănăstirii, cântând monoton și pițigăiat, aceleași tropare pe care le-au cântat și mai înainte, sunând unii din instrumentele pe care le au în mâini, iar alții din tobe. Sgomotul e destul de mare, făcut mai ales de tinerii de pe marginea convoiului, care aruncă artificii oarbe și trosnesc din niște pocnitori.

Ordinea o face poliția, destul de nume-

roasă, din pricina Arabilor pe care nu-i poți astâmpără ușor.

De ce fac această litanie afară din biserică, de ce întrebuițează umbrele, când afară e noapte, fără de ploaie și fără de vânt, vom căuta să arătăm într'un viitor articol.

* * *

Cei mai mulți închinători. cari vin la Sf. Mormânt sunt Americanii: Americanii sunt cei mai curioși oameni și dornici de a vedea orice lucru de cari aud vorbindu-se. Negreșit că sunt ajutați să și ajungă scopurile, de valuta lor foarte urcată. După ei vin Englezii, Italienii, Francezii și Germanii. Re-partizați pe confesiuni ar ocupa locul dintâi Papistașii, apoi Protestanții și numai în al treilea rând Ortodoxii. Sf. Mormânt aproape în nici-o zi nu e lipsit de închinători, ce vin din depărtări. Zilnic trebuie să sosească aci cel puțin 60 de pelerini.

Cum eu am camera cu fereastra drept în fața Sf. Mormânt îi însemnez pre fiecare după confesiune și națiune.

Ce trebuie să fie la Paște și la Crăciun! Ortodoxii de aici păstrează vechiul calendar, tocmai din această pricină, adică să evite mulțimea credincioșilor ce s'ar aduna dela toate confesiunile.

NEGOIȚĂ

AU APARUT :

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL”. 150 pag. Format obicinuit, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGĂCIUNI”, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsțuța de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă, Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL”

MIȘCAREA MISIONARA

Darea de seamă asupra activității misionară desfășurată de preoții și cântăreții din protopopiatul II Teleorman în primul semestru al anului 1930.

Cercul pastoral „Strâmbeni I”. *In luna Mai* ședința cercului a avut loc în parohia Miroși. Serviciul divin s'a oficiat în sobor de preoți. A predicat părintele Radu Z. Popescu despre minunea săvârșită de Mântuitorul prin vindecarea orbului din naștere. La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroii din comună, apoi preoții s'au retras în ședința intimă în care au discutat despre „Cultul creștin și în deosebi Sf. Liturghie ca mijloc de educație în parohie.

La ora 3 p. m. preoții și cântăreții au mers la școală unde se adunase un public numeros pentru ședința publică. Deschiderea s'a făcut prin cântarea rugăciunii Tatăl nostru de preoți și cântăreți, după care părintele președinte dă cuvântul preotului Alex. S. Popescu care își dezvoltă conferința având ca subiect: „Viețuirea după suflet, e viețuirea cea adevărată”.

C. Sa arătat că singura călăuză a omului în această viață e numai învățătura Evangheliei Mântuitorului Iisus Christos, de care creștinul se împărtășește prin venirea regulată la Sf. Biserică.

Mai vorbește părintele președinte despre Cultura Cartofilor după care face închiderea mulțumind sătenilor pentru frumoasa primire ce li s'a făcut.

Pentru fondul cercului s'au colectat 98 lei.

In luna Iunie cercul a ținut ședință în parohia Gumești. Serviciul Leturghii s'a oficiat de preoți în sobor la care au participat: Consiliul parohial, autoritățile comunale și un numeros public.

A predicat părintele V. Nănescu despre „Credința Creștină ca punct cardinal de conducere în viața omului”

C. Sa a insistat ca, în aceste timpuri de materialism și nepăsare religioasă, *credința* să fie busola de orientare în viața fiecărui

creștin, făcând fapte bune care să-i înalțe demnitatea de om ca făptură aleasă și zidită după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

La sfârșit s'a oficiat parastas pentru eroii din comună în azistența tuturor văduvelor de război.

După masă a avut loc ședința publică în localul școlii primare. S'a cântat în cor rugăciunea Tatăl nostru, ascultată în picioare cu multă atenție și piozitate de publicul auditor, după care părintele președinte dă cuvântul pr. Gh. M. Popescu care își dezvoltă conferința, tratând despre: „Rolul mântuitor al Bisericii”. C. Sa expune în mod amănunțit rolul bisericii în toate împrejurările vieții creștinului, de aceea datoria noastră este ca să o cercetăm cât mai des.

Mai vorbește părintele I. Mocanu despre: „Datoria creștinului în creșterea copiilor”. Conferința a fost bine susținută și ascultată cu atenție încordată de auditori, pentru învățămintele sănătoase ce li s'au dat.

Pentru fondul cercului s'au colectat 160 lei.

Cercul pastoral „Cucueți” a ținut ședința în luna *Ianuarie* în parohia Scrioaștea. Sf. Leturghie s'a oficiat de P. C. Protopop Floru împreună cu toți preoții cercului, iar răspunsurile la strană s'au dat de cântăreți și câți-va absolvenți de seminar. A predicat P. C. Părinte protopop despre Ev. zilei respectate printr'o viețuire creștină, iar nu păgână cum se obicinuește azi. Exemplele date de P. C. Sa sunt iubitoare, dar aducătoare de multă hrană sufletească.

La sfârșitul Sf. Leturghii s'a slujit parastas pentru eroi și apoi preoții și cântăreții la cuvântul P. C. Părinte protopop s'au adunat într'una din salele școlii primare unde în mod frățesc i-a îndemnat la unire și la îndeplinirea datoriilor lor.

Masa s'a luat în comun cu d-nii învăță-

tori și învățătoare ai cercului învățătoresc „Scrioaștea“ într-o frumoasă însuflețire. Cu această ocaziune s'au rostit diferite cuvântări, după care P. C. P. Protopop în cuvinte simțite își arată mulțumirea sufletească când vede la lucru mână în mână pe acești doi factori preot și învățător; căci numai în munca lor unită rezidă viitorul acestui neam.

După masă s'a ținut ședința publică. A conferențiat D-ra învățătoare Lupu despre: „De ce trebuie să învețe și fetele carte“. Din partea preoților a vorbit pr. C. Marinescu despre „Recunoștință“. Ambele conferințe au fost însoțite de recitări, cântece și jocuri naționale, executate de d-nii învățători cu elevii școlii.

Pentru fondul cercului s'au colectat 120 lei.

In luna Martie cercul a ținut ședință în parohia Socetu. Serviciul divin s'a oficiat de preoți în sobor la care au luat parte pe lângă un număr mare de credincioși, d-nii învățători cu elevii, autoritățile comunale și toate văduvile de război.

Predica s'a rostit de pr. Soare Teodorescu despre Ev. zilei.

La sfârșitul Sf. Liturghii s'a slujit parastas pentru eroi.

După masă preoții au fost nevoiți să suspende ședința publică într-o printr-o coincidență neprevăzută în aceeași zi s'au ținut în parohie două adunări generale, a băncii populare și cooperativei forestiere.

Pentru fondul cercului s'au colectat 150 lei.

In luna Mai s'a ținut ședință în parohia Măldăeni împreună cu membru cercului cultural „Scrioaștea“ cu care ocaziune s'a sărbătorit și ieșirea la pensie ca învățători a pr. Tudor Marinescu, M. Simionescu Drăgănești și R. Ionescu Popa.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului. Predica s'a rostit de pr. C. Dumitrescu despre Ev. zilei. După terminarea Sf. Leturghii, s'a slujit Te-Deum de mulțumire pentru pensionarii sărbătoriți după care părintele președinte rosteste o frumoasă cuvântare în numele preoților și învățăto-

rilor, iar corul cântăreților intonează „Mulți ani trăiască“.

De la biserică, cu toții au mers în sala școlii primare frumos împodobită cu arcuri înfrunzite și velințe românești, unde a avut loc ședință festivă. Seria cuvântărilor s'a deschis de D-l Ilie Popescu director și președinte al cercului cultural care aduce pri-nosul de recunoștință al membrilor cercului pentru pilda ce le stă în față, viața sărbătorită. D-sa citește scrisoare trimisă de președintele Asociației învățătorilor teleormăneni și apoi înmânează câte o statueta fiecărui sărbătorit. Mai vorbesc D-l V. Marinescu-Cucueți, D. Marinescu-Măldăeni, Pr. Alex. Popescu-Scrioaștea și Primarul com. Măldăeni în numele Comunii.

Tuturor le răspund cuvânt de mulțumire fiecare sărbătorit și cel de pe urmă părintele Tudor Marinescu. Sf. Sa adresându-se învățătorilor cu cuvintele Ap. Pavel din Ep. către Timotei I (cap. V-1) le zice: „Pe bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte, pe cei mai tineri ca pe frați“: iar preoților cu Ap. Petru din I Ep. Cap. V, 1-2, le zice: „Pe presviterii cei dintre voi îi rog — ca unul ce sunt împreună presviter și martor al patimilor lui Christos și pătimăș al mării celei ce va să se descopere —: păstoriți turma lui Dumnezeu dată în paza voastră, nu cu silnicie, ci cu voie bună nu pentru câștig urât, ci cu osârdie“. Corul întonează, mulți ani trăiască.

După masă s'a ținut ședința publică, la care au luat parte autoritățile comunale și foarte mult popor. Conferința s'a ținut de pr. Soare Teodorescu vorbind despre: „Rolul preotului și învățătorului în viața satelor“. Serbarea a luat sfârșit cu executarea de către elevii școlii a diferite coruri, recitări și jocuri naționale.

Pentru fondul cercului s'au colectat 160 lei.

In luna Iunie cercul a ținut ședință în parohia Regina Maria, cu care ocaziune s'a făcut instalarea noului paroh Soare Teodorescu de către P. C. Protop Floru Ionescu. După

săvârșirea în sobor a Sf. Liturghii a predicat Părintele protopop despre rolul sfinților în biserica creștină, apoi s'a oficiat Te-Deum de mulțumire pentru noul paroh. P. C. Părinte protopop după ce citește cartea de preoție a pr. S. Teodorescu, se adresează mai întâi către noul hirotonit și-i arată îndatoririle ce are și cum trebuie să se poarte pentru a fi demn de harul cu care a fost investit. Adresându-se poporului îi îndeamnă să dea ascultare tânărului lor păstor, pentru care mai ușor se poate a-și îndeplini misiunea ce i s'a încredințat.

Noul paroh mulțumește P. C. Protopop pentru frumoasele cuvinte adresate și sfaturile date și declară în fața lui Dumnezeu că va fi un bun păstor.

În numele comunei vorbește d-l învățător Mirea care aduce mulțumiri P. C. P. Protopop pentru sprijinul dat la înființarea acestei noi parohii.

După masă s'a ținut ședința publică în sala școalei unde se adunase aproape tot poporul. P. C. Protopop deschide ședința și dă cuvântul pr. C. Marinescu care vorbește despre: „Evanghelia ca îndreptar în viață“.

S'au făcut diferite producții cu elevii școalei, după care P. C. P. Protopop într-o bogată cuvântare îndeamnă poporul în sporirea cât mai mult a virtuților creștine. Apoi P. C. Sa a distribuit gratuit un însemnat număr de broșuri cu conținut religios-moral la cei de față.

Pentru fondul cercului s'au colectat 140 lei.

Cercul pastoral „Ghimpețeni“ a ținut ședință în luna Martie în parohia Stoborăști Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de preoții cercului iar răspunsurile s'au dat de elevii școalei primare sub conducerea pr. M. Gh. Rădulescu. A predicat pr. Gh. Voinescu despre „Mândrie“. La sfârșitul Sf. Leturghii s'a slujit parastas pentru eroii din comună. De la biserică preoții și cântăreții au intrat în ședința intimă în care s'a discutat despre pericolul sectanților.

După masă s'a ținut ședința publică în

localul școalei. A conferențiat pr. Ioan Dobrescu despre „Credință“ și pr. Th. Dumitrescu despre „Suflet și felul cum petrece el pe pământ până la 40 zile“. Ședința a luat sfârșit cu executarea cu elevii școalei a diferite coruri și recitări sub conducerea pr. M. Gh. Rădulescu care e și învățător.

Pentru fondul cercului s'au colectat 80 lei.

În luna Maiu cercul a ținut ședință în parohia Mozăceni. Serviciul s'a oficiat în sobor de preoți în prezența unui mare număr de credincioși. A predicat pr. M. Gh. Rădulescu despre Ev. zilei. La sfârșit sf. slujbe s'a oficiat parastas pentru eroii din comună fiind față toate văduvile de război.

După masă a avut loc ședința publică în localul școalei. La început s'a cântat de preoți și cântăreți troparul „Christos a înviat“ apoi pr. Gh. Voinescu și-a dezvoltat conferința vorbind despre: „Respectarea sărbătorilor“. A doua conferință cu subiect practic despre: „Economie și moralitate“ s'a rostit de pr. Th. Dumitrescu.

Inchiderea ședinței s'a făcut de d-l învățător I. Popescu aducând mulțumiri tuturor celor prezenți și preoți conferențieri.

Cercul „Merișani“ a ținut ședință în luna Ianuarie în parohia Beuca. Dimineața toți preoții și cântăreții au fost prezenți și în sobor au oficiat sf. Leturghie în prezența unui mare număr de credincioși. A predicat parohul local pr. M. Popescu cu explicarea Ev. zilei. La sfârșitul Sf. Leturghii s'a slujit parastas pentru eroi la care a vorbit pr. N. Constantinescu-Ciurari.

De la biserică, preoții au trecut la ședința intimă, unde s'au discutat mijloacele cele mai potrivite pentru a înființa în fiecare parohie un serviciu de colportaj pentru vinderea de broșuri și icoane.

După masă s'a ținut ședința publică în localul școalei primare. Conferința s'a ținut de pr. N. Constantinescu-Dobroești despre „Iisus Mântuitorul lumii“ punând în relief lupta Mântuitorului pentru adevăr și dreptate.

După conferință corul cântăreților au exe-

cutat: „Impărate Ceresc“ și „Cuvine-se cu adevărat“.

Păr. președinte face închiderea mulțumind publicului auditor pentru dragostea cu care i-a întâmpinat.

Pentru fondul cercului s'au colectat 100 lei.

Cronica internă

No. 10.870

Prea cucernice Părinte,

Vă invităm să puneți în vedere C. C. Preoți:

1. Să supravegheze și să combată orice încercare de turburare a spiritelor, îndemnând pe credincioși la liniște și ferindu-i de ațăfările contra concetățenilor lor de altă confesiune sau altă origine etnică.

2. Vor veghia în chip activ pentru a preîntâmpina și împiedica orice fel de agitație, care ar duce la turburarea ordinii de Stat și a liniștii confesionale din parohiile Cucerniciilor lor.

3. În interesul liniștii publice și a siguranței statului să fie foarte atenți la luarea de jurământ sau sfințirea de steaguri a diferitelor grupuri sau asociații, care le cer aceasta și că sunt obligați să refuze pe acelea dintre ele, care prin programul lor îndeamnă la nesupunere față de legile și ordinele de Stat, la ura confesională sau socială și preconizează alte mijloace de reacțiune, îndemnuri la constrângere, amenințare, violență, etc.

p. Arhiepiscop și Mitropolit Cons. Referent
† PLATON Pr. EUGEN BĂRBULESCU

No. 12.281

Prea cuvioase Părinte,

Având în vedere că ni se trimit un mare număr de cereri pentru primirea în mănăstire, fie direct de către cei interesați, fie de către mănăstiri, fără ca odată cu aceasta să se anexeze actele necesare, vă punem în vedere că ori de câte ori veți face în viitor, recomandări de primire în Mănăstire, pentru a putea da curs acestor recomandări, precum și pentru a nu mai da nașteri la o cores-

pondență inutilă, care îngreunează accelerarea lucrărilor, să anexați la rapoartele ce le trimiteți toate actele indispensabile pentru a putea să dăm aprobarea cuvenită.

Aceste acte absolut indispensabile sunt: extractul de naștere, certificatul de botez, actul de stare civilă, dacă are sau nu copii. iar dacă este minor, trebuie consimțământul părinților, autentificat de primăria respectivă, Nici unul din aceste acte nu poate să fie lipsă oricărui candidat. La aceste acte se poate atașa și unele acte secundare ca, certificatul de studii, absolut indispensabil când le are, bună purtare etc., care deasemeni pot fi de un real folos. Totodată Vă mai atragem atențiunea ca pe viitor, toate schimbările în personalul monahicesc, trebuiesc însoțite de un proces-verbal al Consiliului duhoanicesc al Mănăstirii, care trebuie să-și dea avizul.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
ss. † PLATON

Exarh-Referent,
Arhim Dr. FILARET IOCU

T A B L O U

de manualele de Religie aprobate de către Sf. Sinod în anii 1929 și 1930.

1. Pr. Econ. I. Ionescu și Pr. I. N. Vasilescu: Istoria sfântă a Vechiului și Noului Testament, cl. liceu; aprobat 1929, expirat la 1 Septembrie 1934.
2. Pr. H. Popescu și Pr. Econ. I. N. Vasilescu: Parabolele și învățăturile Mântuitorului; cl. II liceu, idem.
3. Pr. Econ. Mihail Bejenariu, Huși: idem.
4. Idem: Apologetica, cl. VII liceu; idem.
5. Dr. N. Chiriac Dimancea și Pr. G. F. Ceaușanu: Istoria sfântă a V. și N. Testament, cl. I liceu; idem.
6. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
7. Idem: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
8. Idem: Dogmele bisericii ortodoxe, cl. V liceu; idem.
9. Pr. Constantinescu-Lucaci și Pr. Gh. Crețu: Istoria sfântă a V. și N. Testament, cl. I liceu; idem.
10. Pr. C. Dron: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
11. Pr. Toma Chiricuță: Istoria sfântă a V. și N. Testament, cl. I liceu; idem.
12. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.

13. Idem: Apologetica, cl. VII liceu; idem.
14. Episcop Ilarie Teodorescu: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
15. Pr. I. Partenie și Pr. I. Popescu: Istoria sf. a V. și N. Testament, cl. I; idem.
16. Pr. I. Partenie și Pr. I. F. Popescu: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
17. Pr. Șerban Ionescu: Morala creștină, cl. VI liceu; idem.
18. Pr. Dr. Vintilescu, Pr. D. Ionescu, Pr. I. Popescu: Istoria bisericii ortodoxe române cl. IV liceu; idem.
19. Dr. Ioan Lupaș: idem.
20. Prof. G. I. Savin: Apologetica, cl. VII liceu; idem.
21. Moise N. Pacu: Manual de învățături evanghelice, el. II liceu; aprobat 1930, expirat 1 Septembrie 1935.
22. Idem: Morala creștină, cl. VI liceu; idem.
23. Pr. Econ. D. Georgescu: Istoria sfântă a V. și N. Testament, cl. I liceu; idem.
24. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului cl. II liceu; idem.
25. Idem: Istoria bisericii universale, cl. III liceu; idem.
26. Idem: Istoria bisericii ortodoxe române, cl. IV; idem.
27. Dogmele bisericii creștine ortodoxe, cl. V; idem.
28. Idem: Morala creștină, cl. VI liceu; idem.
29. Pr. Constantinescu-Lucaci și Pr. G. Grețu: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
30. Idem: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
31. Dr. Dumitru Stănescu: Istoria sfântă a V. și N. Testament, cl. I liceu; idem.
32. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului; cl. II liceu; idem.
33. Dr. Dumitru Stănescu: Istoria bis. universală cl. III liceu; idem.
34. Idem: Istoria bisericii ortodoxe române, cl. IV liceu; idem.
35. Idem: Carte de educație morală, cl. V liceu; idem.
36. Pr. C. Dron, Pr. C. Vuescu și Diac. I. Gheorghită. Morala creștină. cl. VI liceu; idem.
37. Pr. Econ. I. Tincocă: Istoria sfântă a V. și N. Test. cl. I liceu; idem.
38. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
39. Pr. Dr. I. Mihălcescu: Istoria sfântă a V. și N. Testament, cl. I liceu; idem.
40. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
41. Idem: Istoria bisericii universale, cl. III liceu; idem.
42. Idem: Dogmele bisericii creștine ortodoxe, cl. V liceu; idem.
43. Idem: Apologetica, cl. VII liceu; idem.
44. Prof. S. Mehedinți: Parabole și învățături evan. cl. II liceu; idem.
45. Preot. Petru Popescu: Istoria sfântă a V. și N. Testament cl. I liceu; idem.
46. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
47. Idem: Istoria bisericii universale, cl. III liceu; idem.
48. Idem; Istoria bisericii ortodoxe române, cl. IV liceu; idem.
49. Pr. Petru Popescu: Dogmele bis. creștine ortod., cl. V liceu; idem.
50. Idem: Morala creștină, cl. VI liceu; idem.
51. Idem: Apologetica, cl. VII liceu; idem.
52. Pr. D. Ionescu și Pr. C. Diaconescu: Dogmele bisericii creștine ortodoxe, cl. V liceu; idem.
53. Pr. C-tin Costache: Istoria sfântă a V. și N. Test. cl. I liceu; idem.
54. Pr. I. N. Vasilescu și Pr. Haralambie Popescu: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
55. Idem: Dogmele bisericii creștine ortodoxe, cl. V liceu; idem.
56. Pr. Toma Chiricuță: Dogmele bis. creșt. ortod. cl. V liceu; idem.
57. Idem: Morala creștină, cl. VI liceu; idem.
58. Pr. Econ. Mihail Bejenaru: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
59. Idem: Dogmele bisericii creștine ortodoxe, cl. V liceu; idem.
60. Pr. Dr. P. Barbu și Pr. Bizerea: Istoria sfântă a V. și N. Testament cl. I liceu; idem.
61. Idem: Parabolele și învățăturile Mântuitorului, cl. II liceu; idem.
62. Idem: Istoria bisericească universală, cl. III liceu; idem.
63. Pr. Nicolae Crișmariu: Istorie biblice. Școala primară; idem.
64. Idem: Istorie bisericești, Școala primară; idem.
65. Nicolae Crișmariu: Catehism. Școala primară; idem.
66. Pr. P. Vintilescu: Morala creștină. cl. VI normală; idem.

București în 2 Iunie 1930.

Membrii comisiei pentru cercetarea
cărților didactice
ss. † ANDREI CRIȘANUL, președinte
ss. † VASILE de RAȘINARI
ss. † NIFON CRAIOVEANU

Pentru conformitate, N. VERZEA

Spre știință.

Aducem la cunoștință tuturor candidaților la locurile vacante de preoți sau cântăreți, publicate în Apostolul, că cererile înaintate locului în drept fără a fi însoțite de documentele și actele cerute de regulament, pentru dovedirea capacității și activității candidatului, nu vor fi luate în considerare, ci vor fi puse simplu la dosar. De asemenea nu vor fi luate în considerare cererile nefăcute în termenul arătat în publicațiune.

DECEDAȚI INTRU DOMNUL**Preotul Ion Ioneanu****din Bughea de Sus-Muşcel**

În ziua de 4 Septembrie cr. a decedat Pr. Ion Ioneanu dela Biserica Bughea de sus, Muscel, în vârstă de 72 ani. La 6 Septembrie, a avut o impozantă înmormântare, la care a participat întreaga comună și mult popor din împrejurimi, pe unde defunctul a împărsiat cu dărnicie cuvântul mângâietorului Iisus. Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoți, în frunte cu Protoereul județului Pr. Econom Proca. A servit cu credință altarul 52 ani; iar prin activitatea sa rodnică și nepregetată, a făcut din comuna sa un model și a înfrânt cu eroism șarpele veninos al sectarismului, care în vecinătățile apropiate și-a făcut sălaș.

Născut la 18 Mai 1858, a făcut seminarul dela Curtea de Argeș, a fost hirotonisit în 1879; și a slujit cu credință și fără nici o clipă de întrerupere, altarul până la sfârșitul vieții, a fost o pildă de înalta cuminenție și neprihănită curățenie sufletească și a știut să înțeleagă toate păturile sociale, având o deosebită atenție pentru lumea necăjită și lipsită, pe care o privea ca pe o problemă dată spre deslegare. Știa să se acomodeze nivelului fiecăruia și cu un cuvânt potrivit, cu un îndemn, cu destulă atenție, cu o glumă, cu o zicătoare, sau cu un spirit plin de aleasă bunătate, captiva întotdeauna. Era un izvor nesecat de pilde frumoase, de glume spirituale, de vervă plăcută, plin de altruism și abnegațiune, întrunea dulceața cu finețea, bunătatea cu genorozitatea, liniștit și cumpătat, fermecător în conversație, își urma cu pașii siguri, *calea misiunii sale, care își făcuse scopul vieții.*

Fericirea și-a găsit-o, nu în avantajile materiale ci în satisfacerea complectă a aspirațiilor spirituale-ideale—în cultul adevărului, binelui și frumosului—lăsând nemuritoare urme de înălțimi nebănuite și de pioasă în-

suflețire religioasă, cari l-au ridicat pe culmile păcii divine.

Viața sa închinată binelui general, nu a fost o toleranță a naturii sau a cerului; iar moartea care i-a curmat firul zilelor, a provocat un gol deprimat în sufletul enoriașilor săi. Era convins că reversul credinței este lumina cărței. **De aceia totdeauna a fost alături de școală, în lupta pentru ridicarea poporului,** către lamura credinței și îmbunătățirilor sufletești; precum și dominarea sușurilor culturale, economice și sociale.

A înființat banca populară, a contribuit imens la construirea noului local de școală și a fost totdeauna, în fruntea conducătorilor pentru orice chestiune de ordin obștesc.

Comuna pierde în el pe cel mai vrednic colaborator și îndreptar în cele bune. Cu prețul celor 52 ani serviți în casa Domnului, pentru triumful credinței și fericirii sociale, și-a câștigat cea mai nobilă nemurire. Fie ca memoria sa și pilda înălțătoare a vieții sale să fie pentru viitorul preot și conducătorii satului Bughea de Sus, un suport moral și o încurajare mai mult, în cucerirea idealului evanghelic-social.

Cinstită și binecuvântată să-i fie deapăruri amintirea.

BODESCU și POPP
învățători.

AU APĂUT:

- Vol. I. — 69 „**CUVÂNTARI ȘI PREDICI** ale unui teolog mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382. — 1888-1902. Lei 120. —
Vol. II. — 55 „**PASTORALE ȘI CUVÂNTARI** ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
Vol. III. — 95 „**CUVÂNTARI**. Trei ani de propovăduire pastorală”. Pagini 365 — 1919-1922. Lei 60.

Ioale de

Dr. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoților noștri spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoeria Jud. Teleorman, circ. II „Peret“. — Se publică concurs cu termen de 15 zile 1 — 15 Octombrie a. c. pentru ocuparea postului de Preot paroh la parohia Ciolănești din Deal II devenit vacant prin demisia titularului pr. M. Marinescul pe data de 1 Octombrie 1930.

Parohia împreună cu cătunul Boldvinești are 600 familii cu 2900 suflete.

Biserica în bună stare, n'are casă parohială dar în afară de 8½ ha. sesie parohială mai are un plus de 5.785 ha.

Preotul în afară de salariu potrivit gradului de studii se bucură și de venitul epitrahilului care se cifrează la 10 000 lei anual.

Candidații vor înainta actele cerute de regulament în termenul fixat Sf. Arhiepiscopii, care vor fi trimise Protoieriei spre referire.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU.

Protopopiatul II Teleorman. — Se publică concurs cu termen de 30 de zile cu începerea de la 15 Octombrie a. c. pentru ocuparea postului de preot paroh de la parohia Didești, protopopiatul II Teleorman, devenit vacant prin demisia de bună voie a titularului pr. Gr. Ungurelu pe data de 15 Octombrie a. c.

Parohia are 375 familii cu 1800 suflete. Biserica parohială în stare mediocră.

Are casă parohială în stare mediocră și 15 h. a. teren, adică 8½ ha, sesie parohială și restul se arendează.

Preotul în afară de salariul potrivit gradului de studii, mai are un venit de la Epitrahil de circa 4000 lei anual.

Cererile însoțite de acte, conf. regulamentului se vor înainta în termen Sf. Arhiepiscopii, de unde vor fi trimise acestui protopopiat pentru referire.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU.

CÂNTĂREȚI

Protoieria jud. Ilfov, Circ. I. București. — Se publică vacanțele de cântăreți dela parohiile: *Tunari, Grădinarii Fălcoianu, Bragadiru, Buda, Cornetul din Vale, Saxoni, Chitila, Mogoșoia, Crețuleștii-Fălcoianu, Urziceni, Joița, Butimanu, Cocioc și Movila-Periș*, toate din Protoieria I, Jud. Ilfov, spre a se putea ocupa cu titulari.

Protoiereu, Icon. N. POPIAN.

Protoeria de Ilfov, Fierbinții. — Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea câte unui post de cântăreț în parohiile:

1. Fierbinții-Târg prin decesul lui Vasile Ioan.
2. Chiroiu, prin decesul lui Ion Mateescu.

Protopop, Pr. TEODOR RĂDULESCU.

DARURI

La Biserica Progresu-Belu prin stăruința Ieromonahului Teofilact Niculescu s'au donat următoarele odoare:

O Sfântă Evanghelie îmbrăcată în argint în valoare de 4000 lei.

Un rând Minee noi, frumos legate, în valoare de 5.400 lei prin contribuția:

Ierom. Teofilact Niculescu, lei 100; Pr. Gh. Petreanu, 100; Dumitru Anghel, 710; Stoian Jandarmu, 200; S. Raiciu, 100; Damian Agin, 180; Mitică Agiu, 100; Dumitru Raicu, 100; Constantin Gh. Dicu, 100; Ilie Bălănescu, 100; D. M. Sințestennu, 100; Tudor Cofă, 100; Grigore Hagina, 100; D. Atanase, 100; Elena Martopol, 100; D. Trifan, 60; Emil Negrea, 60; Marin Dragnea, 60; Stoianof, 60; N. Popa, 50; Iordache Trifan, 50; Petre Moldoveanu, 50; Dochia D., 50; Costache Ivan, 50; Pavel Nara, 50; Ioana Niculescu, 50; Ștefan Ion, 50; Ilie Tudorache, 50, cum și alte persoane cu sume mai mici.

D-na Dumitra Constantinescu a dăruit o căldărușe de botez, o perdea și a ajutat la cumpărarea Mineelor, în total 800 lei.

D-na Petra T. Stoian a reparat un Sf. Potir plătind 400 lei.

D-nu Alexandru Vintilă, o față la Sf. Masă și 2 la Iconostas brodate.

D-nu Gheorghe și Ana Suci, o fâșie de mătase brodată cu fir, pentru Anagog etc.

* * *

Văduvele de război Ruxandra Boboc și Maria D. Stoica, din parohia Sălciile, protopopia III Ploiești au donat suma de 1000 lei pentru cumpărarea unui Antimis.

Dumnezeu să le binecuvinteze și să le răsplătească cu darurile Lui netrecătoare.

* * *

D-l Ghiță Radu, din parohia Tătaru, protopopia III Ploiești, a donat suma de 1000 lei, cu care s'a cumpărat un antimis nou pentru biserica respectivă.

Dumnezeu să-i răsplătească bunăvoința și să-l aibă în paza Sa sfântă.

CĂRȚI NOUI

1. Monahul *Theodosie Bonteanu*, din Sf. Monastire *Secu* a dat la lumină o lucrare intitulată: «Istorisirea unei călătorii în Muntele Athos», lucrare menită să răspundă la două chestiuni: 1. Situația călugărilor români și 2. Noul calendar în Sf. Munte. Lucrarea este aprobată de Sf. Mitropolie a Moldovei cu ordinul nr. 2261/1930, este tipărită în Tipografia Sf. Monastiri Neamțu, conține 111 pagini format mare și costă 50 lei.

Cuviosul Monah Theodosie Bonteanu a făcut în anul 1928 o călătorie la Sf. Munte, cu care ocazie a cules neprețuite informațiuni și a văzut minunate lucruri, prin locurile pe care le-a vizitat. Cu bun spirit de observație și cu interesant talent de a povesti, Cuviosia Sa a voit ca acele lucruri pe care a avut fericirea să le vadă și le admire să fie cunoscute și de publicul românesc, doritor de a se informa asupra Orientului creștin ortodox și mai ales asupra locurilor unde a înflorit cea mai aleasă și mai curată viață religioasă.

Încă din primele cuvinte, se poate vedea talentul de plăcut povestitor al autorului. Începând cu capitoul «*Spre Muntele Athos-Salonicul*», povestitorul zice: «Intr'o lumină molatică a unui cer visător și albastru ca safirul, Salonicul își scaldă umbra vechilor sale ziduri în limanul mării ce-i stă în față ca o oglindă. Poziția orașului se prezintă în amfiteatru, coborând de pe muchea unui deal și întinzându-se spre mare ca două brațe larg deschise. Urc dealul spre vechiul oraș cu străzile înguste și întortochiate și cu căsuțele joase și acoperite cu olane vechi mucegăite... Privesc această cetate cu zidurile înroșite de dogoarea soarelui de vară și în cuget îmi reamintesc frumoasele epistole trimise de Sf. Apostol Pavel, în care se adresează: «Bărbați Thesalonicheni».

Urmează apoi, la rând: Imbarcarea din

Salonic pentru Sf. Munte; Noaptea pe mare, Inconjurând Sfintele Locașuri, Dafinu; Careia, Biserica «Protatul»; La chilia părintelui Gherasim Sperchez; Mânăsirea Ivirul; Mănăstirea Caracalu; Chilia «Cucuvino» a Fraților Români; Catafighi; Schitul Lazu; Mortono; Aghiazma Sf. Atanasie; Mănăstirea Laura; Schitul «Prodromul»; Pe urmele pustnicilor; Neia Schit și Sf. Pavel; Dionisiu; Grigoriu-Simon-Petra; Dafinu-Xeropotanul; Chilia Păr. Arsenie; Mănăstirea Rusicu; Xenofu, Doheriu; Mănăstirea Zugravu; Mănăstirea Hilindarul; Monastirea Sf. Vasile; Mănăstirea Efsigmenul; Vatopedul; Schitul Saraiul; Chilia «Axion estin»; Chilia Mogula și chilia Păr. Ioachim Bărcărescu.

În sfârșit, lucrarea se termină cu «cântarea Sf. Munte», culeasă din gurile călugărilor români din Muntele Athos, versuri pline de pietate.

Cititorii vor găsi lucruri cu adevărat plăcute în această lucrare și pline de interes. Nu știm câți dintre noi cunoaștem numele atâtor locașuri: mănăstiri și schituri, care se găsesc la Muntele Athos, fără să mai insistăm asupra importanței pe care o are pentru noi creștinii ortodoxi o expunere asupra situațiunii actuale a acelor locașuri. Citind cartea aceasta, facem o plăcută vizită acestui renumit centru de viață ortodoxă creștină.

2. *D-l George I. Soare*, student în teologie, a tipărit, în 1929 la Imprimeria R. Sergies, Calea Griviței, o interesantă broșurică intitulată: «Cheia Cerului» («Tatăl Nostru...»). Este o explicare a Rugăciunii Domnești făcută cu multă pietate și scrisă într-o formă foarte atrăgătoare.

Broșura conține istorioare frumos alese pentru a ilustra explicarea diferitelor articole și expresiuni din Rugăciune și oricine poate găsi plăcere citind-o.

O recomandăm ca pe o carte folositoare pentru suflet.

CEREȚI

NOUL TESTAMENT

traducere de

Părintele GRIGORE PIȘCULESCU

la Institutul Biblic, Sf. Sinod,

strada Antim, București.

Broșat 70 lei. = Legat flexibil 100 lei.

Înștiințare

Asociația D-nelor Preotese ortodoxe române a înființat un cămin pentru 20 studente românce ortodoxe, de preferat fiice de preot, cu sediul în B-dul Carol, 55 București. Plata va fi de 3000 lei lunar cuprinzând casă și masă.

Inscrierile se primesc la cămin, la D-na Marius Constantinescu.

Căminul se deschide la 20 Octombrie a. c.